

Μεταμόρφωση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, του Λυτρωτή και Σωτήρος του κόσμου.

Την 6^η Αυγούστου η Αγία μας εκκλησία εορτάζει μια μεγάλη Δεσποτική εορτή. Τη Μεταμόρφωση του Σωτήρος Ιησού Χριστού. Η Μεταμόρφωση του Κυρίου είχε συμβεί πριν από το εκούσιο πάθος Του. Σαράντα ημέρες πριν από τη Σταύρωσή Του. Η εορτή συνέπιπτε την περίοδο της νηστείας και δια τούτο εορτάζεται 40 ημέρες πριν από την ύψωση του Τιμίου Σταυρού (14 Σεπτεμβρίου). Η Μεταμόρφωση τιμάται στο μέσον περίπου της εορταστικής περιόδου Πάσχα - Χριστούγεννα. Της δεσποτικής αυτής εορτής προηγείται αυστηρά νηστεία και μόνο την ημέρα της εορτής επιτρέπεται η κατάλυση ψαριών. Η νηστεία αυτή ανήκει στη νηστεία του 15αυγούστου. Ουσιαστικά πρόκειται για δυο συνεχόμενες νηστείες, μια προς τιμή της Μεταμορφώσεως του Χριστού και μια προς τιμή της Παναγίας. Προηγείται λοιπόν αυστηρά νηστεία όπως και στις δυο άλλες προαναφερθείσες δεσποτικές εορτές. Μεγάλη δεσποτική εορτή. Όσο βασική και σπουδαία για την σωτηρία μας είναι η εορτή των Χριστουγέννων και της Αναστάσεως τόσο σπουδαία και σημαντική είναι και η εορτή της Μεταμορφώσεως. Εφανερώθη η Θεότητα του Κυρίου, για μια ακόμη φορά.

Ο Κύριος για να προετοιμάσει τους μαθητάς Του για το εκούσιο πάθος του, πήρε τρεις από αυτούς: τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο και πορεύθηκε προς προσευχή εις το όρος Θαβώρ. Γιατί πήρε αυτούς;; Τον Πέτρο για τη μεγάλη πίστη και αγάπη που είχε προς τον Χριστό, τον Ιωάννη επειδή τον αγαπούσε ιδιαίτερα ο Κύριος, για την αγνότητα και την ολόψυχη προς Αυτόν αφοσίωσή του και τον Ιάκωβο επειδή αυτός θα έχυνε πρώτος το αίμα του για την αγάπη του Χριστού. Οι κουρασμένοι από την ταλαιπωρία κάθισαν να ξεκουραστούν και τους πήρε ο ύπνος. Κάποια στιγμή ξυπνούν και βλέπουν τον διδάσκαλό τους να λάμπει περισσότερο και από τον ήλιο. Δεν μπορούσαν τα γήινα μάτια των μαθητών Του να αντικρίσουν το άκτιστο φως και για αυτό έπεσαν κάτω με τα πρόσωπα προς την γη, λέγει ο Ευαγγελιστής, «έπεσον επί πρόσωπον αὐτῶν καί ἐφοβήθησαν σφόδρα» (Ματθ. 17,6).

Επέτρεψε ο Κύριος να πάρουν μια γεύση από τη Θεότητά Του και πως θα είμαστε όλοι μας μετά την Δευτέρα παρουσία Του στη γη. Οι μαθητές του δεν είχαν λάβει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος για να μπορούν να δουν το Άκτιστο Φως. Είδαν τον Κύριο να συνομιλεί με τον Μωυσή, εκπρόσωπο του νόμου και των κεκοιμημένων και τον Ηλία, εκπρόσωπο των Προφητών και των ζώντων. Έτσι λοιπόν φαίνεται καθαρά ότι ο Χριστός είναι Κύριος της Ζωής και του θανάτου και οι συνομιλητές Του είναι δούλοι Του. Συνομιλούν για το εκούσιο Πάθος Του που πρόκειται να συμβεί. Γράφει χαρακτηριστικά ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: «Έφερε δε εις το μέσον τους τον Μωυσήν και τον Ηλίαν, διά να διορθώση τας σφαλεράς υποψίας, οπού είχαν οι πολλοί περί αυτού. Καθότι, άλλοι μεν έλεγον τον Κύριον, πως είναι ο Ηλίας. Άλλοι δε, πως είναι ο Ιερεμίας. Διά τούτο λοιπόν επαράστησεν εις το Θαβώρ τους πρώτους και κορυφαίους Προφήτας, διά να γνωρίσουν οι μαθηταί, και διά των μαθητών όλοι οι άνθρωποι, πόση διαφορά είναι αναμεταξύ του Χριστού, και των Προφητών. Ο μεν γαρ Χριστός, είναι Δεσπότης. Οι δε Προφήται, είναι δούλοι. Και ίνα μάθουν, ότι ο Κύριος έχει την εξουσίαν του θανάτου και της ζωής. Διά τούτο, από μεν τους αποθαμένους, έφερε τον Μωυσήν. Από δε τους ζωντανούς, έφερε τον Ηλίαν». Προετοιμάζονται οι μαθητές Του για τα επερχόμενα. Ο Πέτρος ενθουσιασμένος και γεμάτος θεία γλυκύτητα προτείνει να φτιάξουν τρεις σκηνές για να μείνουν εκεί. Μία για τον Δάσκαλό Του και από μια για τον Μωυσή και τον Ηλία. Τότε νεφέλη τους σκέπασε και ακούστηκε φωνή λέγουσα «Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε» (Λουκά, θ' 28-36). Δηλαδή, Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, που τον έστειλα για να σωθεί ο κόσμος. Αυτόν να ακούτε. Είναι η φωνή του Θεού και Πατέρα, όπως και στη βάπτισή του Κυρίου. Τον αποκαλεί «υιόν αγαπητό». Για όλους εμάς τους θνητούς και φθαρτούς που πλάθουμε και κατασκευάζουμε τον Χριστό στα δικά μας ανθρώπινα και αμαρτωλά μέτρα. Ο Χριστός είναι το δεύτερο πρόσωπο της μιας, αγίας, ομοουσίου και αδιαιρέτου τριάδος: Πατήρ, Υιός και Άγιον Πνεύμα.

Στη Μεταμόρφωσή Του ο Κύριος απλά φανέρωσε ή, ακριβέστερα, επέτρεψε να δουν ανθρώπινα μάτια ένα μικρό μέρος της Θεότητός Του, «καθώς ήδυναντο», όπως αναφέρεται στο απολυτίκιο της εορτής.

Άπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ήδυναντο. Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς

ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Κοντάκιον ᾠχος βαρύς. Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Μεγαλυνάριον

Θέλων ἐπιδείξαι τοῖς Μαθηταῖς, δύναμιν ἐξ ὕψους καὶ σοφίαν παρὰ Πατρός, ἐν ὅρει ἀνῆλθες, Χριστὲ τῷ Θαβωρίῳ, καὶ λάμπας ὡς Δεσπότης τούτους ἐφώτισας.

Ὁ οἶκος

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς, οἱ συγκάμπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως, προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὅρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Κάθισμα ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἡλιοῦ, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὁ Πέτρος δὲ συνών, ταῦτά σοι ἔλεγε· Καλὸν ὧδέ ἐστι, ποιῆσαι τρεῖς σκηνάς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἠλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μαθηματικός